

Kunhegyesi arcképcsarnok

Ulicsni Árpádné (Pónus Julianna)

óvónő, csuhé-szobrász
(1942-2016)

szerezhettem kincseimmel.”

Szülőfalujában, gyermekkorában érték azok az élmények, tapasztalatok, amelyek máig meghatározzák a természethez, a környezethez való viszonyát. Akkor a szomszéd bácsi csuhéból font szatyrjai készítésének látványa, melyek megélhetésüket biztosították, csodálattal töltötték el.

Tiszafüreden érettségizett, majd a szavasi Óvónőképző elvégzése után 1963-ban kezdte óvónői pályáját Kunhegyesen. Férjével két fiúgyermeket neveltek fel. Igyekezett a gyerekeknek, szülőknek és munkatársak is közvetíteni mindazt a tudást, amit már gyermekkorában megszerzett és folyamatosan csiszolt a környezetében fellelhető anyagok felhasználásával.

Az igazi alkotó tevékenységének kezdete az 1990-es évekre elején jött el számára. Ekkor több olyan pályázaton vett részt alkotásaival, melyek a közönség és nem utolsósorban a szakma elismerését hozták el neki. 1995-ben a Törökszentmiklós által kiírt Betlehem, adventi koszorú és karácsonyfadísz pályázatra beadott alkotásaiért a Betlehemi nívódíjat kapta. A szakmával és a közönséggel ily módon fokozatosan alakuló jó kapcsolat, az elismerő értékelések és mások hasonló tevékenységének megismerése együtt adott lendületet egyéni alkotómunkájához.

Első bemutatkozására Kunhegyesen 1997-ben a művelődési központban a helyi amatőr alkotók közös kiállításán került sor. Ezt több környékbeli településről érkező felkérés követte. Bemutatkozott Kenderesen, Tiszafüreden, Mezőtúron és Tiszaigaron. 2000-ben első önálló kiállítását láthatta a kunhegyesi közönség. 2001-2002-ben Törökszentmiklós, Túrkeve és Tiszafüred kérte fel alkotásainak bemutatására, majd Tiszaszőlős. 2006-ban Szolnokon a Megyei Pedagógiai

Tiszaigaron született 1942. szeptember 10-én. A természet szerete, a Föld kincseinek megbecsülése gyermekkorától elkísérte őt. Erre így emlékezett: „A fa ágából, leveléből, termésekből képet, a csutka ízikből babát, morzsolt csutkából kisfogatot formáltam. Ügyes kezű gyermek voltam, és mindig boldogság volt számomra, ha a körülöttem lévő kisebbeknek örömet

Napok rendezvényén neves helyi és külföldi óvodapedagógusok elismerését váltotta ki tárlata. Ugyanebben az évben a Föld kincsei címmel lakóhelyén nyílt meg kiállítása.

1998-ban a Nagykun asszony és nagykun ember c. műve Törökszentmiklóson, majd a III. Országos Aranyszalma hajdúnánási pályázaton is különdíjat szerzett.

2009. március 15-én megnyílt kiállításán felsorakoztatott aktuális alkotásai nemzeti ünnepünk városi eseményét tették maradandó élményt nyújtóvá.

Magas szintű alkotómunkájáról a nagy gonddal megformált figuráinak rendkívüli kifejezőereje, a népi életből vett alakjai, témaválasztásai egyaránt tanúskodnak. Alkotófantáziája és kezeinek megformáló ereje nyomán keltek életre a csuhé leveleiből születő szobrok: az emberi élet sorsfordulóit (születés, szerelem, együttlét, gyermeknevelés, öregség) és paraszti asszonyi (kenyérdagasztás, kemencebevetés, ebédhordás) és férfimunka (vetés, aratás, kaszálás) eseményeit megformáló pillanatok. Gazdag témaválasztásában helyt kaptak a bibliai jelenetek és a történelmi témák (honfoglalás, uralkodóink, 1848-as katonák) is.

Alkotó tevékenységét nemcsak a kiállítások látogatói csodálhatták meg. Rendszeresen közreműködője volt a művelődési központ játszótérházainak, terjesztette városunk kézműves hagyományait pl. az Utazás Nemzetközi Vásárokon, a Hegyesi napok eseményein.

Gyűjtötte az óvodás gyermekek szóvirágait, a „Gyermekszájat” amelyek az Óvodai nevelés című újságban és a helyi Kunhegyesi nagykun kalendáriumban is megjelentek.

Kiemelkedő népművészeti alkotómunkájáért, mint nyugalmazott óvónő, valamint a civil

életben végzett tevékenységéért 2011-ben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei „Művészeti Közalapítvány Elismerő díjában” részesült, és átvehette Kunhegyes Kultúrájáért Alapítvány Pro Cultura Kunhegyes (2010) díját is.

2016. szeptember 18-án csendes megpihent otthonában, elment a minden élők végső útján. Emlékét kegyelettel megőrizzük!

Víg Márta
helytörténész

